

právním poměru, že od něho práva k jeho provozování nenabyl a že způsob nabytí tohoto práva není proto odvozeným, stačí odkázati na to, co bylo již uvedeno shora v příčině předpokladů ručební povinnosti nástupce v podniku podle § 21 min. nař. č. 4790/17, že totiž nesejde na tom, na jakém právním titulu a nabývacím způsobu provoz podniku novým majitelem spočívá. K tomu budiž zde jen ještě doloženo, že ručební povinnost nástupce není závislá na tom, aby on převzal podnik přímo od svého předchůdce, nebo hned po něm a aby byl jeho právním nástupem. Jest proto bez právního významu také okolnost, stížností zdůrazňovaná, že st-l nepřevzal koncese po Janu J., neboť pro posouzení otázky, jeli jeho nástupce, jest i tato okolnost irelevantní (srov. také násl. Boh. A 8272/29). Podle toho dlužno tedy st-le pokládati za majitele podniku, provozovaného před ním Janem J. a za nástupce v jeho podniku ve smyslu 3. odst. § 21 cit. min. nař., takže jest tím dán i subj. předpoklad ručební povinnosti st-logy podle této normy. — — —

Č. 9049.

Pojištění sociální: Představenstvo léčebného fondu veřejných zaměstnanců není příslušno rozhodovati v otázkách pojištění podle zák. č. 221/25.

(Nález ze dne 7. února 1931 č. 1860).

Prejudikatura. Boh. A 8826/30.

Věc: Biskupský úřad evangelický a. v. v Lipt. Sv. Mikuláši proti představenstvu léčebného fondu veřejných zaměstnanců o pojistnou povinnost vdov po evangelických farářích.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okresní sbor léčebného fondu veř. zaměstnanců v Levicích sdělil přípisem z 29. března 1928 ústřednímu sboru tohoto fondu v Praze, že stěžující si biskupský úřad odhlásil u něho dva pojištěnce — pensisty — vdovy po evangelických farářích, za které platil pojistné do 31. prosince 1927, s odvoláním na zák. č. 122/26, a žádal o poukaz, má-li tuto odhlášku přijmouti a provésti odpis předeřpsaného pojistného, či pojistné nadále předpisovati a vymáhati. Na tento dotaz dostalo se okresnímu sboru odpovědi nař. rozhodnutím tohoto znění:

»Na tamní podání ve věci odhlášky vdov po evangelických farářích sdělujeme, že představenstvo se usneslo ve schůzi konané dne 13. dubna 1928, že není možno přijmouti odhlášku vdov po evangelických farářích, kterou činí evang. biskupský úřad v Lipt. Sv. Mikuláši, ježto zaměstnavatelem ve smyslu zákona č. 221/25 jest církevní sbor, jehož zaměstnanci, pokud vykonávají úkony veřejné duchovní správy, event. jejich vdovy, podléhají nemocenskému pojištění podle cit. zák. Jest tudíž nutno, aby pojistné za tyto vdovy po evang. farářích bylo odváděno léč. fondu. Pokud se odvolává evang. biskupský úřad na zákon č. 122/26,

jest toto odvolání nesprávné, neboť cit. zákon nikde neobsahuje ustanovení o pojistné příslušnosti».

Rozhodnutí toto doručeno v opise také stěžujícím si biskupskému úřadu a ten podává do něho stížnost k nss.

Dříve však, než mohl nss vejíti na námitky této stížnosti, musil se vypořádati s návrhem, jež žal. fond učinil ve svém odvodním spise, aby stížnost byla odmítnuta jako nepřipustná, pro nepřislušnost nss-u k rozhodování o ní, ježto prý představenstvo léčebného fondu není úřadem správním ve smyslu § 2 zák. o ss. Návrhu tomuto nemohl nss vyhověti, neboť shora uvedený názor o právní povaze léčebného fondu, resp. orgánů jeho je mylný. Opačný právní názor vyslovil nss již v nál. Boh. A 8826/30.

Avšak ani po zamítnutí tohoto návrhu nemohl nss ještě přistoupiti k vyřízení námitek stížnosti, nýbrž musil ještě zkoumati, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno orgánem k tomu příslušným. Podle § 14 zák. č. 221/25 jsou orgány léčebného fondu veř. zaměstnanců: ústřední sbor a jeho představenstvo a okresní sbory. Jak je patrné z ustanovení §§ 20 a 24 téhož zák., jest rozhodovací kompetence v otázkách pojištění podle tohoto zákona rozdělena mezi ústřední sbor a okresní sbory a zejména rozhodování o pojistné povinnosti přísluší podle § 24 bodu 1 v první stolici okr. sboru, v druhé pak teprve podle § 20 bodu 9 sboru ústřednímu. Představenstvo ústředního sboru podle § 23 cit. zák. vykonává usnesení tohoto sboru, vyřizuje běžné správní věci, zastupuje léčebný fond vůči třetím osobám a úřadům, přijímá a propouští zaměstnance, naproti tomu není mu nikde v zákoně přiznána nějaká rozhodovací kompetence vůbec, tím méně v otázkách pojištění (srov. svrchu cit. nález). Bylo tedy nař. rozhodnutí vydáno orgánem k tomu nepřislušným a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9050.

Samospráva obecní. — Stavební právo: * »Plochou k parcelaci určenou«, která ve smyslu § 5 vzorných pravidel o stavebních poplatcích (dodatek I. vl. nař. č. 143/22) je základem pro vyměření parcelačního poplatku, rozuměti jest v případech přeměny parcely pozemkové v parcelu stavební po rozumu § 6 stav. ř. pro Čechy — venkov onu polohu, o které se povolením stavebního úřadu podle cit. § 6 stav. ř. stavebně-právně disponuje.

(Nález ze dne 9. února 1931 č. 24032/28).

Věc: Městská obec J. proti vládnímu komisaři pro zastupitelský okres j-ský v J. o parcelační poplatek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Výměrem z 27. října 1927 předepsala správní komise města J. Edvardu T. tamtéž na základě § 5 svých schválených pravidel o vybírání obecních poplatků stavebních za pravoplatné povolení k pře-